

Juhani Rantakylä

*Saarnoja, puheita ja hengellisiä
opetuksia*



Vuosilta 1957-2014

Saarnoja Puheita Hengellisiä opetuksia

Rovasti Juhani Rantakylä

Four horizontal bars of varying shades of gray and black, stacked vertically, located below the author's name.

Saarnoja, puheita ja hengellisiä opetuksia

**Teol.yo, ev.lut.pastori ja myöh. rovasti
Juhani Rantakylä**

SAARNOJA PUHEITA

HENGELLISIÄ OPETUKSIA

VUOSILTA 1957 - 1999

© 2018 Juhani Rantakylä

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-0707-4

Lukijalle

Eräiden läheisten ja ystävieni toivomuksesta ryhdyin kokoamaan ja kirjoittamaan painoasuun vuosien varrella kirjoittamiani saarnojen, puheiden ja hengellisten opetusten konsepteja.

Suurimman osan suullisista esityksistäni olen kuitenkin pitänyt ilman minkäänlaisia kirjallisia dokumentteja, joten niitä on mahdotonta enää jälkeinpäin palauttaa muistiin - harmi sinänsä ja menetys jälkipolvia ajatellen. Ajattelin kuitenkin tallentaa sen, mikä on vielä jäljellä siinä toivossa, että niistä olisi hengelliseksi rakennukseksi jollekulle lukijalleni. Raamatun lainauksissa olen käyttänyt vuosien 1933 ja 1938 käännöksiä, osittain myös niitä edeltäneitä vuoteen 1992 saakka. Tekstit olen järjestellyt ikäjärjestykseen aiheista riippumatta, että niistä näkyisi esitystyylini ja hengellisen elämäni kehitys vuosikymmenien saatossa. Vuosien 1973-77 ajalta ei ole olemassa käsikirjoituksia, koska olin tuona aikana päätoimisena uskonnon ja psykologian opettajana. Työskennellessäni vuosina 1978-85 päätoimisena maanviljelijänä ei jäänyt paljonkaan aikaa kirjalliseen tuotantoon. Eläkevuosinani vuodesta 1995 eteenpäin osallistuin vuoteen 1999 saakka hengelliseen vapaa-ehtoistoimintaan sekä kotiseudullani että Espanjan Aurinkorannalla.

Lukijaani siunaten

Anttolassa kevättalvella 2004

Juhani Penttä

Nasaretilainen, joka tiesi kohtalonsa

Helsingin Yliopiston Teologinen Tiedekunta

Käytännöllisen teologian harjoitukset lukuvuosina 1957-58

Ohjaava opettaja: Professori Erkki Kansanaho

KIRJALLINEN SAARNA TOISEN VUOSIKERRAN LASKIAISSUNNUNTAIN EVANKELIUMITEKSTISTÄ Jh 12:23-33

I. EKSEGEETTINEN ANALYYSI

Jakeet 20-23: Kreikkalaista syntyperää olleiden proselyyttien, jotka olivat tietoisia messiaanista toiveista ja olivat saapuneet vuosittaisille PASSAH-juhlille, udellessa Jeesuksen olinpaikkaa Jeesus Filippuksen ja Andreaan välityksellä tekemiensä kyselyiden johdosta vastaa opetuslapsilleen.

23. Vastauksen taustana on hänen tuleva kärsimyskuolemansa. Hän tuntee samalla, että hänen elämäntyönsä kohokohta ja käänne on tuona hetkenä koitta-koittanut. Tästä hetkestä oli ennustettu ennen sitä 2:4, 7:6, 7:30, 8:20, myös siinä mielessä, kuin se 7:39 esiintyy, ja siihen viitataan jälkeinpäinkin 13:1, 13:31-32 ja 17:1.

Jakeet 24-26: Kuolevaa nisunjyvää 24 on käytetty DEMETER- mysteerioiden, joiden merkittävin luonnonsymboli oli tähkäpää, tavoin kuvaamaan lihaksi tullutta LOGOSTA (vrt. 1 Kor 15:36-37 ja Rm 14:9). Kristus lihan mukaan Rm 9:5 muuttuu Herraksi, joka on Henki 2 Kor 3:17-18. Tästä kärsimysmysteeriostaan Jeesus oli paljon puhunut etukäteen esim. Mk 8: 31 ja siitä joh-tuen hän siirtyi puhumaan myös opetuslastensa kärsimystiestä Mk 8:34 mu-kaisesti; 25-26 = Mk 8:35 = Mt 16:25, 10:39 = Lk 9:34, 17:33. Heidänkin on hä-nen palvelijoinaan seurattava suurta esikuvaansa aistillisten pyyteiden kuolet-tamisessa (vrt. Mk 8:34 = Mt 16:24 ja Mk 10:45 = Mt 20:28). Herran ja hänen palvelijoiittensa erottamattomuus 26 on aito johanneslainen käsitys (vrt. 14:3 ja 17:24).

Jae 27: Tulevan tehtävänsä lomaannuttamana Jeesus ei aluksi löydä sanoja sanoja rukoukselleen, jonka tuskaisuudelle on vertauskohta Getsemanen rukous-taistelussa Mk 14:34-36 = Mt 28:38-39 (vrt. Hepr 5:7).

Jakeet 28-30: Taivaasta tullut ääni on verrattavissa Dan 4:28. Käsitys ukko-ssa puhuvasta Jumalasta on tyypillisesti vanhatestamentillinen esim. Ps 29:3-9 ja Job 37:4. Juutalaisessa kirjallisuudessa esiintyy yleensäkin vastaava käsitys.

Synoptikoilla esiintyy kirkastustapahtumassa Jumalan ääni pilvessä Mk 9:7 = Mt 17:5 = Lk 9:35. Se vahvistaa opetuslapsille annetun lupauksen 1:51 Jeesuksen kirkastamisesta ja on ilmaus Jumalan mielisuosiosta häntä ja hänen vastaisuudessa tapahtuvaa uhrikuolemaansa kohtaan (vrt. Mk 1:9-11). Jumala ei aio säästää Poikaansa uhrikuolemasta kuten hän kerran oli Iisakin säästänyt 1 Moos 22:12.

Jumalan ääni 30 oli vain todistukseksi kansalle ja uskon syntymiseksi, sillä Jeesus tiesi, että Isä kuulisi häntä aina (vrt. 11:42).

Jae 31: Jumalan mahtavasti antama tunnustus on saanut Jeesuksen yhä vakuuttuneemmaksi tehtävästään ja on murtautunut ratkaisevasti vallan saatavalta eli maailman ruhtinaalta (nimitys on rabbiinista alkuperää, mutta ei heidän käytössään merkitse saatanaa, vaan luomakunnan elämää hallitsevaa enkeliruhtinasta ja pakenoiden hallitsijaa). Pimeyden ja kuoleman valtakunnan hetki on koittanut 14:30 ja se merkitsee näennäistä voittoa, mutta tosiasiallisesti epäonnistuu, koska sen valta epäonnistuu, koska sen valta on jo tuomittu tuhoon 16:11. Saatanan vallan vähe-
tessä kasvaa Jumalan Pojan herruus Mt 12:27 = Lk 10:18 ja 11:19-20.
2:14.

Jae 32: Ihmisen Pojan ylentäminen on tapahtuva kuin käärmeen ylentäminen erämaassa 3:14 (4 Moos 21:9). Isän vetämänä 6:44 kootaan kaikki Pojan hallintaan 10:16 ja 11:52, myöskin kreikkalaiset 20 (17:2 ja 6:37,39).

Jae 33: Seemainein (terminus technicus) = selittää merkein, (oraakkelilause) antaa tiedoksi.

Tekstuaalis-temaattinen saarna aiheesta:

KRISTUKSEN KIRKASTUMINEN

1. Johdanto päivän tekstiin (Selittävä osa)

"Herran Henki on minun päälläni,
sillä hän on voidellut minut
julistamaan evankeliumia köyhille.
Hän on lähettänyt minut
saarnaamaan vangituille vapautusta
ja sokeille näkönsä saamista,
päästämään sorretut vapauteen,
saarnaamaan Herran otollista vuotta" (Lk 4:18-19).

Nämä profeetta Jesajan sanat (Jes 61:1-2) Jeesus sovelsi itseensä julkisen esiintymisensä alussa Nasaretin synagogassa sanoen: "Tänä päivänä tämä kirjoitus on käynyt toteen teidän korvainne kuullen" (Lk 4:21). Näin toteutuivat monet profeettain ennustukset tulevasta Messiaasta ja maailman Vapahtajasta, hänestä, josta profeetta Jesaja oli sanonut: "Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen IMMANUEL = Jumala meidän kanssamme" (Jes 7:14).

"Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valkeuden; jotka asuvat kuoleman varjon maassa, niille loistaa valkeus" (Jes 9:1). Näihin lupauksiin lujasti luottaen oli vanha, hurskas Simeon odottanut Jeesusta ja sai nähdä hänet, jonka Jumala on "valmistanut kaikkien kansojen nähdä, valkeudeksi, joka on ilmestyvä pakanoille" (Lk 2:31-32).

Näiden lupauksen kannustamina sekä Jeesuksen tekemien ihmetekojen saavuttaman maineen perusteella muutamat kreikkalaiset olivat tulleet Jerusalemiin pääsiäisjuhlille rukoilemaan ja nähdäkseen Jeesuksen. Fariseukset olivat tästä närkästyneet, kun koko silloin tunnettu maailma näytti juoksevan Jeesuksen perässä, mutta he itse eivät saaneet mitään aikaan (Jh 12:19-21).

Jo kuningas Salomo oli rukoillut Jumalaa, että näiden kreikkalaisten tavoin Jerusalemiin rukoilemaan tulleiden pakanoiden pyyntöihin annettaisiin vastaus. Hän anoo Herralta: "Myös jos joku muukalainen, joka ei ole sinun kansaasi Israelia, tulee kaukaisesta maasta sinun nimesi tähden - sillä sielläkin kuullaan sinun suuresta nimestäsi, väkevästä kädestäsi ja ojennetusta käsivarrestasi - jos hän tulee ja rukoilee kääntyneenä tähän temppeliin päin, niin kuule taivaasta, asuinpaikastasi, häntä ja tee kaikki, mitä muukalainen sinulta rukoilee, että kaikki maan kansat tuntisivat sinun nimesi ja pelkäisivät sinua (1 Kun 8:41-43). Jumala ei jättänyt vastaamatta näiden kreikkalaisten rukouksiin, vaan he saivat ainutlaatuisella tavalla nähdä muun kansanjoukon mukana Jeesuksen ja hänen kirkastumisensa. Siitä kertoo meille tämän päivän teksti.

Jeesus oli nyt viimeistä kertaa Jerusalemissa ja tunsikin, että "hän oli siirtyvä tästä

Kristillisiä saarnoja, puheita ja esitelmiä pappisuralta ajalla 1957-2014 eri puolilla Suomea ja Espanjan etelärannikolla luterilaisissa seurakunnissa ja lopuksi Ortodoksisessa kirkossa Saimaan seurakunnassa Mikkelissä.

Kansikuvan kirjoittaja on ottanut Kauhavan kaupungin kirkosta osallistuessaan serkkunsa hautajaisiin. Kirjoittaja on asunut Kauhavalla vuosina 1936 - 1945 ja käynyt kansakoulun Kosolan koulussa. Hänen isänsä toimi Kauhavan Lentosotakoulussa ohjaajaopettajana ja äitinsä hammaslääkärinä Lauttamuksessa. Ylioppilaaksi kirjoittaja pääsi Mikkelin Yhteiskoulusta 1952.



BoDTM
BOOKS on DEMAND